

Arrest

nr. 192 362 van 21 september 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kirgizische nationaliteit te zijn, op 11 mei 2017 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 27 maart 2017 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juni 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 augustus 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VAN ROSSEM, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat E. WILLEMS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partijen dienen op 28 december 2016 een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) in.

1.2. Op 27 maart 2017 wordt de onder punt 1.1. vermelde aanvraag onontvankelijk verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 28.12.2016 bij onze diensten werd ingediend door:

(..)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter §3 – 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 22.03.2017 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt kennelijk niet dat betrokkene lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft.

De onontvankelijkheid van deze aanvraag wordt vastgesteld onverminderd de eerbiediging van de andere voorwaarden tot ontvankelijkheid, voorzien in Artikel 9ter §3.

Een eventuele onmogelijkheid tot reizen zal bij de uitvoering van een verwijdering onderzocht worden.”

1.3. Op 27 maart 2017 worden de verzoekende partijen tevens het bevel om het grondgebied te verlaten gegeven. Dit zijn de tweede en derde bestreden beslissing, die luiden als volgt:

“Naam + voornaam: K., D. (..)

geboortedatum: 13.09.1962

geboorteplaats: Frunze

nationaliteit: Kirgizië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 0 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

*o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: niet in het bezit van een geldig paspoort
Met toepassing van artikel 74/14 §3, werd de termijn om het grondgebied te verlaten naar [0] dagen verminderd omdat:*

o 4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven: betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dd. 14.04.2014, betekend op 29.04.2014.”

“De heer

Naam + voornaam: K., A.(..)

geboortedatum: 19.04.1986

geboorteplaats: Frunze

nationaliteit: Kirgizië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 0 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: niet in het bezit van een geldig paspoort

Met toepassing van artikel 74/14 §3, werd de termijn om het grondgebied te verlaten naar [0] dagen verminderd omdat:

o 4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven: betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dd. 14.04.2014, betekend op 29.04.2014.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel betogen de verzoekende partijen als volgt:

“ENIGE ERNSTIG MIDDEL: Schending van artikel 9 ter van de vreemdelingenwet, artikel 62 van de vreemdelingenrecht, schending van artikel 7 van het K.B. van 17 MEI 2007. - Koninklijk besluit tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: de motiveringsverplichting zoals bepaald in de wet van 29.07.1991, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel

De Staatssecretaris voor asiel en migratie meent dat de regularisatieaanvraag op basis van medische redenen van verzoekster d.d. 28.12.2016, artikel 9 ter, onontvankelijk is.

Redenen:

(..)

Dat integendeel tot wat door verwerende partij werd beslist de aanvraag van verzoekster geenszins als onontvankelijk kan worden beschouwd.

Verzoekster diende haar aanvraag in op 28.12.2016. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard.

Verzoekster wenst dan ook de volgende opmerkingen te maken:

1) Aangaande de gezondheidstoestand van verzoekster

Verzoekster diende haar aanvraag in op 28.12.2016. Daarbij voegde zij het vereiste medische attest opgesteld door de behandelende geneesheer.

Er kan geen twijfel bestaan over het feit dat verzoekster lijdt aan aandoeningen die een reëel risico inhouden voor haar fysieke integriteit!

Dat verwerende partij nalaat de medische attesten in zijn geheel te bekijken en de actuele aandoeningen niet onderzoekt en dit onvoldoende is om te kunnen stellen dat de aandoeningen van verzoekster met of zonder behandeling geen gevaar meer zouden inhouden voor haar leven.

De behandelende geneesheer acht immers regelmatige opvolging nog steeds absoluut noodzakelijk. Hij spreekt van de nood aan verdere behandeling zoniet verergering van de klachten en “af en toe spoed” voor haar angstproblemen.

Bovendien dient verzoekster, tot op heden, verschillende soorten medicatie in te nemen en is er specifieke nood aan opvolging door een psycholoog/psychiater.

De arts-attaché haalt aan dat er slechts één stuk in het medische dossier is en vermeldt in zijn verslag dat er geen antecedenten zijn voor verzoekster.

Dit maakt haar huidige situatie sowieso niet minder ernstig en is daarenboven flagrant fout. De hoge bloeddruk werd eerder al aangetoond met stukken(cfr eerdere aanvraag 9 ter) en blijft aanslepen en na dergelijke lange periode weegt dit meer en meer door en is de impact steeds groter en de gevolgen erger. Dat dit minstens grondig onderzocht moet worden en niet kan worden afgedaan als “zou” “eventueel” behandeld kunnen worden met voldoende lichaamsbeweging en een gezonde zoutarme voeding. De arts-attaché heeft zich zelfs de moeite niet getroost om hierover duidelijkheid te bekomen en te bekijken of cliënte hiertoe al niet het maximale doet. Dat dit niet redelijk is en andermaal getuigt van een schending van de redelijkheid en zorgvuldigheid.

Het meest recent medisch attest stelt duidelijk dat verzoekster tot 3 verschillende soorten medicatie dient te nemen en nood heeft aan gespecialiseerde behandelingen.

Ook voegt verzoekster bij huidig beroep een nieuw medisch attest waaruit blijkt dat zij nog steeds lijdt aan dezelfde problematiek en deze ernstig moet genomen worden en voortzetting behandeling vereist is om erger te voorkomen.

Hoe kunnen dergelijke aandoeningen geen reëel risico inhouden voor iemands leven of fysieke integriteit. Dat dit minstens grondig onderzocht moet worden.

Hoe kan de arts-attaché ervan uitgaan dat deze aandoeningen van verzoekster geen gevaar meer zouden inhouden voor haar leven of fysieke integriteit?. Hij heeft zich zelfs de moeite niet getroost om met alle stukken en elementen(antecedenten) rekening te houden.

Uw raad bevestigde reeds in zijn arrest nr. 120 763 van 17.03.2014 dat verwerende partij rekening dient te houden met het geheel van elementen.

Het arrest vermeldt het volgende: "De fragmentarische beoordeling van de voorliggende documenten is dan ook in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel."

Verwerende partij dient het dossier van verzoekster in zijn geheel te onderzoeken!

Het medisch attest dat verzoekster voegde, stelt zeer duidelijk dat verzoekster op controle dient te komen en verschillende medicijnen dient te nemen en behandelingen dient te ondergaan

Dat het dan ook flagrant onzorgvuldig is van verwerende partij om zonder enig onderzoek te stellen dat de aandoeningen van verzoekster geen bedreiging inhouden voor haar leven of ze daardoor het risico zou lopen om in een mensonterende situatie terecht te komen.

Men mag er immers van uitgaan dat het hier gaat over aandoeningen die nauwgezette zorg en opvolging vereisen. Dit wordt ook bevestigd door de behandelende geneesheer.

Dat het duidelijk mag blijken dat de behandelende geneesheer de ernst van de aandoeningen anders inschat dan de arts-attaché en dat dit te wijten is aan de onzorgvuldigheid van de arts-attaché en aan het feit dat de behandelende geneesheer verzoekster wel heeft kunnen en willen onderzoeken en de arts-attaché zich beperkt heeft tot enkele documenten en daarbij een aantal gegevens over het hoofd heeft gezien (cfr supra). Dat dit onzorgvuldig is van de arts-attaché.

Hieruit blijkt dat de arts-attaché tot een héél andere conclusie zou gekomen zijn, indien deze het dossier en/of verzoekster grondig zou onderzocht hebben!

De medische aanvraag en het ingediende medische attest beantwoorden volledig aan het ratio legis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet aangezien het de ziekte, de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling vermeldt.

Verzoekster is ernstig ziek! Dit wordt gestaafd aan de hand van de nodige stukken!

Dat de arts-attaché, nogmaals, getracht heeft om zich gemakkelijk ervan af te maken door een foute verwijzing te hanteren en dit zonder een grondig, individueel en zorgvuldig onderzoek uit te voeren in het dossier van verzoekster!

Men heeft op geen enkel moment enige actie ondernomen om de medische toestand van verzoekster echt te kunnen inschatten. Verzoekster hoopte dat de arts-attaché haar aanvraag minstens zou onderzoeken om de medische toestand correct te kunnen bepalen en zo een correct oordeel te kunnen vellen.

Uit het voorgaande blijkt dus zeer duidelijk dat het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden is!

Verzoekster kan op geen enkele manier afleiden waarom men geen rekening houdt met alle door haar aangehaalde elementen of waarom men ze zelfs niet weerlegt.

Indien verwerende partij dit gedaan had, had men uit de aanvraag, informatie en bijlages kunnen afleiden dat verzoekster ernstig ziek is en dat de enige oplossing een verdere behandeling hier en recht op verblijf is en zou men dus tot dezelfde conclusie gekomen zijn als de behandelende geneesheer.

Dat uit het advies van de arts-attaché duidelijk blijkt dat deze genomen is om een beslissing tot onontvankelijkheid te bekomen en NIET om de werkelijke gezondheidstoestand van verzoekster te beoordelen.

Alle voorliggende feiten dienen samen bekeken te worden teneinde een oordeel te kunnen vellen over al dan niet beantwoorden aan de ziekte voorzien in paragraaf 1 .

In dit geval kan besloten worden dat de noodzakelijke medische gegevens wel degelijk werden verstrekt. De verwerende partij zou tevens tot deze conclusie gekomen zijn indien men het medisch dossier met de nodige zorg en aandacht had nagelezen en het volledige dossier of verzoekster met de nodige zorg onderzocht had.

Dit getuigt zonder enige twijfel van het gegeven dat de verwerende partij heeft nagelaten het medisch dossier grondig te analyseren en niet of slechts heel oppervlakkig heeft bekeken.

Dient men er niet op gewezen te worden de aanvraag van verzoekster conform te behandelen en de geldende regelgeving toe te passen?

Indien men het medisch getuigschrift en het administratief dossier van verzoekster in zijn geheel bestudeert, blijkt wel degelijk dat alle informatie voorhanden is om actuele nood van de aandoeningen van verzoekster te bepalen. Indien men de actuele situatie echt wil beoordelen dient men rekening te houden met alle aandoeningen, alle vereiste medicatie en behandelingen. Om onzorgvuldigheid uit te sluiten is het raadzaam dat verzoekster uiteraard onderzocht zou worden, hetgeen men ook hier nalaat.

Dat het duidelijk mag blijken dat de arts-attaché geen rekening heeft gehouden met de medische toestand van verzoekster.

Professor Suetens geeft de volgende omschrijving m.b.t. het redelijkheidsbeginsel: "wanneer het bestuursorgaan op evidente wijze een onjuist gebruik van zijn beleidsvrijheid heeft gemaakt, maw wanneer het bestuur kennelijk onredelijk heeft gehandeld."

Men dient rekening te houden met de volledige inhoud van de medische certificaten en alle aandoeningen te onderzoeken en het feit of deze al dan niet een reëel risico kunnen inhouden voor haar fysieke integriteit!

Dat het gebrek hieraan dan ook een flagrante schending uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel!

Dat men rekening dient te houden met ALLE elementen in het dossier en het geheel van elementen. Het feit dat men dit niet doet, is een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Waarom wordt dit niet grondig nagekeken en laat men na te onderzoeken of deze aandoeningen geen reëel en actueel risico inhouden voor haar leven of fysieke integriteit ?

Verzoekster heeft ernstige aandoeningen en heeft hiervoor absolute nood aan medicatie en behandelingen! Dit wordt gestaafd aan de hand van de nodige stukken!

Het mag duidelijk zijn dat verwerende partij er enkel op gericht lijkt om de aanvraag van verzoekster onontvankelijk te verklaren en de aanvraag niet correct te behandelen. Dat dit dan ook onaanvaardbaar is!

Dat dit alles onredelijk en onzorgvuldig is.

2) Aangaande de situatie in Kirgizië

Verzoekster is een vreemdelinge die aan een ernstige aandoeningen lijdt en niet kan terugkeren naar haar land van herkomst.

Dat verzoekster behandeld dient te worden met verschillende soorten medicijnen en nood heeft aan gespecialiseerde behandelingen.

Toch is er in de beslissing niets terug te vinden over de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van deze medicijnen en/of behandelingen in Kirgizië.

Men faalt erin om dit te onderzoeken!

Dat het bijgevolg onbegrijpelijk is voor verzoekster waarom verwerende partij de beschikbaarheid van deze medicatie/behandelingen in het land van herkomst niet onderzoekt.

Men stelt zonder onderzoek en zonder concrete elementen dat de aanvraag geweigerd dient te worden.

Verzoekster begrijpt niet waarom verwerende partij weigert rekening te houden met ALLE elementen en alle stukken die zij aanhaalt en voegt in haar verzoekschrift!

Het lijkt alsof men er enkel op gericht is om redenen te zoeken om de situatie in het land van herkomst niet te moeten onderzoeken of aanvragen te weigeren.

Dat dit dan ook onredelijk is en men de intentie van een aanvraag om medische redenen volledig naast zich neerlegt.

Dit is geen grondig onderzoek! Dit wordt eveneens bevestigd in het arrest nr. 108 524/II van uw Raad:

“Het Hof heeft dus geenszins uitgesloten dat ernstige aandoeningen, hetzij van geestelijke, hetzij van fysieke aard, een schending kunnen uitmaken van artikel 3 van het EVRM indien er geen behandeling voorhanden is in het land van herkomst waardoor deze aandoeningen alsnog op korte termijn zullen evolueren naar acute levensbedreiging. In tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert, blijkt uit de rechtspraak van het EHRM inzake de verwijdering van zieke vreemdelingen dat het Hof, bij zijn beoordeling inzake artikel 3 van het EVRM, geenszins als absolute voorwaarde stelt dat de graad van ernst van de aandoening of de ziekte ‘levensbedreigend’ dient te zijn ‘gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer gevorderd stadium van de ziekte.’

Uw Raad heeft zich reeds duidelijk uitgesproken over deze kwestie.

Arrest nr. 105 052 van 14.06.2013 stelt immers het volgende:

“Aldus blijkt dat de ambtenaar-geneesheer door enkel te onderzoeken of de aandoeningen direct levensbedreigend zijn, in de zin dat er sprake is van een kritieke gezondheidstoestand of een gevorderd stadium van de ziekte, zonder verder onderzoek naar de mogelijkheden van een behandeling in het land van herkomst, de rechtspraak van het EHRM inzake art 3 van het EVRM bij verwijdering van zieke vreemdelingen, te beperkend interpreteert.

Uit het hierboven gestelde blijkt dat de arts-adviseur door enkel te onderzoeken of de aandoening levensbedreigend is, in strijd met artikel 9ter, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet niet nagegaan is of er geen sprake is van een ziekte of aandoening die een reëel risico inhoudt op onmenselijke en vernederende behandeling doordat er geen adequate behandeling beschikbaar is in het land van herkomst.” Dat hier geen van beiden onderzocht werd. Dat men de actuele beschikbaarheid van alle medicatie en behandelingen, waar verzoekster nood aan heeft, moet onderzoeken en onomstotelijk moet kunnen worden vastgesteld dat verzoekster in haar land van herkomst niet terecht zou komen in een levensbedreigende en/of mensonterende situatie

Dat verwerende partij het rechtzekerheidsbeginsel flagrant schendt!

Het rechtzekerheidsbeginsel houdt in dat de overheid gedane toezeggingen, uitspraken of gewekt vertrouwen niet beschamen mag.

Uit al het voorgaande blijkt immers zeer duidelijk dat de fysieke integriteit van verzoekster niet onderzocht werd en wel degelijk in gevaar is, indien verzoekster dient terug te keren, bijgevolg dient men de situatie in het land van herkomst te onderzoeken!

Ook het Europees Hof voor de Rechten van de Mens sprak hier zich reeds over uit.

Arrest nr. 33809/08 stelt immers het volgende: "The Court reiterates that in the circumstances of extradition of expulsion and a claim in conjunction with Article 3 of the Convention, given the irreversible nature of the harm which might occur if the alleged risk of torture or ill-treatment materialised, and the importance which the Court attaches to Article 3, the notion of an effective remedy under Article 13 requires close and rigorous scrutiny of a claim that there exist substantial grounds for believing that there was a real risk of treatment contrary to Article 3 in the event of the applicant's expulsion to the country of destination, and a remedy with automatic suspensive effect (for recapitulation of the relevant case-law.)"

Uw Raad sloot zich hierbij aan. Onder andere in arrest nr. 113 706 van 12.11.2013:

"Het onderzoek van het ernstig karakter van een middel kenmerkt zich in schorsingszaken door het prima facie karakter ervan. Dit prima facie onderzoek van de door de verzoekende partij aangevoerde verdedigbare grief afgeleid uit de schending van een recht gewaarborgd in het EVRM, moet, zoals gesteld, verzoenbaar zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM en inzonderheid met de vereiste tot onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief. Dit houdt in dat, indien de Raad bij dit onderzoek op het eerste zicht vaststelt dat er redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat deze grief ernstig is of dat er minstens twijfels zijn over het ernstig karakter ervan, zij in deze stand van het geding het aangevoerde middel als ernstig beschouwt. Immers, de schade die de Raad toebrengt door in de fase van het kort geding een middel niet ernstig te bevinden dat achteraf, in de definitieve fase van het proces toch gegrond blijkt te zijn, is groter dan de schade die zij berokkent in het tegenovergestelde geval. In het eerste geval kan het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich voltrokken hebben, in het tweede geval zal ten hoogste voor een beperkte periode de bestreden beslissing zonder reden geschorst zijn."

Dat dit in casu het geval is. De medische aanvraag van verzoekster werd immers nooit uitgebreid en zorgvuldig onderzocht.

Dat de veiligheid van verzoekster gegarandeerd dient te worden.

Het feit dat de arts-attaché evenzeer de situatie in het land van herkomst weigert te onderzoeken, rekening houdende met alle medische gegevens en de actuele medische toestand, maakt een flagrante schending uit van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel!

Zelfs indien de aandoeningen van verzoekster niet levensbedreigend zouden zijn, dient verwerende partij te onderzoeken of verzoekster een reëel risico loopt op een onmenselijke en vernederende behandeling in Kirgizië!

Dat verzoekster dan ook meent dat haar aanvraag niet op een zorgvuldige wijze werd behandeld.

Zij kan niet terugkeren naar haar land van herkomst, aangezien er daar niemand meer is die voor haar kan zorgen! Het is absoluut noodzakelijk dat verzoekster correct begeleid en behandeld wordt.

Het mag duidelijk zijn dat verwerende partij er eerder op gericht is om de aanvraag van verzoekster onontvankelijk te verklaren dan deze correct te behandelen.

Uit de bestreden beslissing blijkt immers op geen enkele manier dat men met alle elementen rekening heeft gehouden! Dat dit dan ook onaanvaardbaar is!

Dat er zelfs geen enkel intentie was om de medische toestand correct vast te stellen en/of te laten behandelen.

Indien men de medische getuigschriften in zijn geheel bestudeert, blijkt wel degelijk dat alle informatie voorhanden is, die bewijst dat de aandoening van verzoekster levensbedreigend en/of menonterend is. Indien men de actuele situatie echt wil beoordelen dient men rekening te houden met alle elementen, hetgeen men ook hier nalaat.

Dat verzoekster dan ook met aandrang vraagt huidige beslissing te willen vernietigen omwille van de schending van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

IV. Middelen tegen het bevel

Eerste middel: schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet, schending van de Wet van 29 juli 1991 m.b.t. de motiveringsverplichting, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel

Verzoekers kregen een bijlage 13 (bevel om het grondgebied te verlaten) betekend.

Redenen:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

- *Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: niet in het bezit van een geldig paspoort.*

Met toepassing van artikel 74/14 §3, werd de termijn om het grondgebied te verlaten naar 0 dagen verminderd omdat:

- *4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven: geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten d.d. 14.04.2014, betekend op 29.04.2014.*

Dat de beslissingen van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie onterecht genomen werden.

De bestreden beslissingen schenden immers alle beginselen van behoorlijk bestuur, alsook art. 3 van het EVRM, indien verzoekers dienen terug te keren naar Kirgizië.

Verwerende partij dient het dossier van verzoekers in zijn geheel te onderzoeken!

IV.1. Schending van art. 3 van het EVRM

Artikel 3 van het EVRM omvat het volgende: "niemand mag worden onderworpen aan foltering en noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen."

Verzoekers hebben schrik dat zij slachtoffer zullen zijn van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in hun land van herkomst of ernstige bedreiging van hun leven of persoon riskeren als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Dat zij onmogelijk kunnen terugkeren naar Kirgizië. Indien zij dienen terug te keren, zullen zij in Kirgizië in een levensbedreigende en mensonterende situatie terecht komen en onderdrukt en gehanteerd worden omwille van hun herkomst uit Europa.

Zij hebben destijds alles en iedereen achtergelaten om te vluchten naar een veilig oord. Verzoekers hebben dus niets of niemand meer in hun land van herkomst die hen kan opvangen en/of kunnen verzorgen en dit is absoluut onontbeerlijk omwille van de aandoeningen.

Dat zij dan ook onder de bescherming vallen van art. 3 EVRM.

Verzoekers begrijpen niet waarom verwerende partij hier weigert rekening mee te houden, meer nog, men maakt hier geen enkele afweging over. Dat dit dan ook onaanvaardbaar is!

Dat verwerende partij op zijn minst de situatie in hun land van herkomst dient te onderzoeken.

Verwerende partij schendt flagrant het zorgvuldigheidsbeginsel door niet te onderzoeken of verzoekers al dan niet kunnen terugkeren naar hun land van herkomst.

Verzoekers zijn al ettelijke jaren niet meer in hun land van herkomst geweest.

Dat men nu een bevel aflevert om het grondgebied te verlaten en bijgevolg nu een grondig en individueel onderzoek dient uit te voeren naar de veiligheidssituatie en opvang in Kirgizië. Verwerende partij heeft dit onderzoek niet gevoerd.

Het mag duidelijk zijn dat verzoekers nergens meer terecht kunnen in hun land van herkomst en dat een eventuele terugkeer een schending zou uitmaken van art. 3 EVRM."

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor de verder in het verzoekschrift opgeworpen schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan de bestreden beslissing genomen is. In casu geeft de bestreden beslissing duidelijk de motieven en de juridische grond aan op basis waarvan de beslissing is genomen. Zo wordt verwezen naar artikel 9ter, §3, 4° van de vreemdelingenwet en wordt vastgesteld dat uit het medisch advies van de arts-adviseur van 22 maart 2017 blijkt dat eerste verzoekende partij kennelijk niet lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit noch aan een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of land van verblijf.

Uit deze motieven blijkt dat de verwerende partij zich bij het nemen van de bestreden beslissing volledig gesteund heeft op het advies van de arts-adviseur, dat moet worden beschouwd als integraal deel uitmakend van de bestreden beslissing.

Een motivering door verwijzing naar het uitgebrachte advies is in beginsel toegestaan. Deze werkwijze dient evenwel aan bepaalde voorwaarden te voldoen. Vooreerst moet de inhoud van de stukken waarnaar wordt verwezen aan de betrokkene ter kennis zijn gebracht. Bovendien moet het desbetreffende stuk zelf afdoende gemotiveerd zijn en moet het in de uiteindelijke beslissing worden bijgevalen door de verwerende partij (RvS 13 maart 2014, nr. 226.734, NV BAECK en JANSEN). Verzoekende partijen betwisten niet dat zij in het bezit werden gesteld van het advies en tonen verder niet aan dat en om welke redenen de bestreden beslissing, samengelezen met het advies, niet zou voldoen aan de hierboven geschetste vereisten van de formele motiveringsplicht.

Er is dan ook voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Waar de verzoekende partijen inhoudelijke argumenten ontwikkelen tegen de bestreden beslissing, voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

2.4. De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel wordt onderzocht in het licht van de aangevoerde schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat een machtiging tot verblijf bij de minister of zijn gemachtigde kan worden aangevraagd door *“(d)e in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft”*.

De Raad van State verduidelijkt in zijn arrest nr. 228 778 van 16 oktober 2014 dat in twee gevallen een dergelijke machtiging tot verblijf kan worden toegekend:

- enerzijds wanneer een ziekte een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van de persoon - in welk geval zelfs niet overwogen wordt de vreemdeling te verwijderen - en
- anderzijds wanneer de ziekte weliswaar ernstig is maar niet a priori uitsluit dat de vreemdeling naar zijn land van herkomst wordt teruggeleid, terwijl er, doordat er in dat land geen adequate behandeling voorhanden is, een reëel gevaar bestaat dat de zieke een onmenselijke of vernederende behandeling moet ondergaan.

Tevens wordt er in voornoemd arrest op gewezen dat, sinds de wet van 8 januari 2012, de aanvraag tot verblijf niet-ontvankelijk kan worden verklaard indien de aangevoerde ziekte kennelijk niet ernstig is in de zin van de twee voornoemde gevallen, ongeacht of in het land van herkomst toegankelijke zorgverlening bestaat.

“§ 3

De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

(...)"

De aandoening moet aldus een zekere graad van ernst vertonen.

Het medisch advies van de arts-adviseur van 22 maart 2017 in hoofde van eerste verzoekende partij vermeldt het volgende:

"Geachte heer,

K., D. (R.R.: xxxxxxxxxxxxxxxxx)

Vrouwelijk

nationaliteit: Kirgizië

geboren te Frunze op 13.09.1962

Artikel 9ter §3 - 4°

Ik kom terug op uw vraag om evaluatie van het standaard medisch getuigschrift voorgelegd door voornoemde persoon in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 28.12.2016.

Het Standaard Medisch Getuigschrift, SMG d.d. 28/11/2016 van Dr. Altemiron Oumar, huisarts, is het enige stuk in dit medische dossier.

Blijkt dat Mevr. K. (..) zou lijden aan arteriële hypertensie (hoge bloeddruk) en depressie en hiervoor behandeld wordt met bloeddrukverlagende medicatie en een antipsychoticum (zonder psychiatrische diagnose van een psychose of psychotische decompensatie).

Dr. Oumar raadt in zijn SMG een maandelijkse opvolging bij de huisarts aan. Verslagen van deze maandelijkse opvolging zitten niet in het medische dossier.

Bespreking:

Uit het SMG d.d. 28/11/2016 blijkt dat de beschreven medische problematiek geen actueel reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van Mevr. K. (..) of een actueel reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, wanneer er geen behandeling is in Kirgizië.

In dit medische getuigschrift worden geen antecedenten vermeld voor deze 55-jarige vrouw.

De vermelde hoge bloeddruk wordt niet gestaafd door antecedenten, verslagen van herhaalde bloeddrukmetingen, noch door overtuigende cardiologische onderzoeken of onderzoeken van de bloedvaten en zou eventueel afdoende behandeld kunnen worden met voldoende lichaamsbeweging en een gezonde zoutarme voeding.

De vermelde depressieve toestand noodzaakt geen hospitalisaties, noch waren er acute opstoten.

Besluit:

Ik stel vast dat er momenteel geen sprake is van een ziekte die momenteel een acuut reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van Mevr. K. (..), of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in haar land van herkomst of het land waar zij verblijft (een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980) en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel."

2.5. De loutere overtuiging van de verzoekende partijen dat eerste verzoekende partij wel degelijk ernstig ziek is, is uiteraard niet voldoende om het advies van de arts-adviseur die het neergelegde medisch attest in ogenschouw heeft genomen te ontcrachten. Zoals blijkt heeft de arts-adviseur vastgesteld dat wat betreft de vermelde hoge bloeddruk dit niet gestaafd wordt door antecedenten, verslagen van herhaalde bloeddrukmetingen, noch door overtuigende cardiologische onderzoeken of onderzoeken van de bloedvaten en dat deze eventueel afdoende behandeld kan worden met voldoende lichaamsbeweging en een gezonde zoutarme voeding. Wat betreft de geattesteerde depressieve toestand heeft de arts-adviseur verder vastgesteld dat er geen psychiatrische diagnose van een psychose of psychotische decompensatie voorligt en dat er enkel een maandelijkse opvolging bij een huisarts wordt aangeraden, waarbij van deze maandelijkse opvolging geen verslagen voorliggen. Verder stelt hij vast dat de vermelde depressieve toestand geen hospitalisaties noodzaakt noch blijken er acute opstoten. Bijgevolg besluit hij dat geen ziekte voorligt in de zin van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het voorgelegde standaard medisch getuigschrift van 28 november 2016 blijkt dat melding gemaakt wordt van arteriële hypertensie en depressie. Verder blijkt dat eerste verzoekende partij medicatie krijgt en dat er genoteerd wordt dat zij maandelijks op controle moet bij de huisarts. De voorziene duur van behandeling is *“levenslang”*. Indien de behandeling wordt stopgezet zou er sprake zijn van hartziekten: infarct; vaatziekten en majeure depressie. Indien correct behandeld is de prognose wat betreft de eerste aandoening goed en wat betreft de tweede aandoening gereserveerd. Verder wordt genoteerd dat *“opvolging door de psycholoog gewenst”* is.

Verzoekende partijen kunnen niet gevolgd worden in hun stelling als zou de arts-adviseur nagelaten hebben het medische attest in zijn geheel te bekijken. Nu uit het voorgelegde medisch attest inderdaad blijkt dat de vermelde hoge bloeddruk niet gestaafd wordt door antecedenten, verslagen van herhaalde bloeddrukmetingen, noch door overtuigende cardiologische onderzoeken of onderzoeken van de bloedvaten en de arts-adviseur meent dat dit afdoende behandeld zou kunnen worden met voldoende lichaamsbeweging en een gezonde zoutarme voeding, kunnen verzoekende partijen niet volstaan met een loutere verwijzing naar het voorgelegde medisch attest om te stellen dat de arts-adviseur bepaalde gegevens veronachtzaamd heeft. Het loutere feit dat de behandelend arts meent dat maandelijks controle bij de huisarts vereist is en dat hij medicatie voorschrijft, doet geen afbreuk aan de bevindingen van de arts-adviseur aangaande de verhoogde bloeddruk van eerste verzoekende partij. Verzoekende partijen laten immers na deze bevindingen van de arts-adviseur met concrete argumenten te weerleggen. Zij betogen slechts dat de arts-adviseur nagelaten heeft werkelijk te onderzoeken of zijn oplossing, met name lichaamsbeweging en zoutarme voeding soelaas brengt, maar gelet op het feit dat de arts-adviseur vaststelt dat de verhoogde bloeddruk door niets gestaafd wordt, maken verzoekende partijen geenszins aannemelijk dat een onderzoek zich opdrong om vast te stellen of de aangereikte oplossing van de arts-adviseur afdoende is. Verzoekende partijen tonen ook geenszins op concrete wijze aan dat deze oplossing niet zou volstaan.

Zoals blijkt heeft de arts-adviseur omstandig gemotiveerd waarom hij meent dat de verhoogde bloeddruk in casu geen ernstige ziekte is in de zin van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. De Raad benadrukt in dat opzicht nogmaals dat de aandoening een zekere graad van ernst moet vertonen om binnen het toepassingsgebied van artikel 9ter van de vreemdelingenwet te vallen, wat te dezen niet het geval is.

Ook aangaande de geattesteerde depressie heeft de arts-adviseur vastgesteld dat eerste verzoekende partij wel behandeld wordt met een antipsychoticum maar dat er geen psychiatrische diagnose van een psychose of psychotische decompensatie voorligt en dat er evenmin sprake is van een hospitalisatie noch acute opstoten. Om deze redenen aanvaardt de arts-adviseur ook hier geen ernstige ziekte in de zin van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Deze bevindingen van de arts-adviseur zijn pertinent. Verzoekende partijen ontkennen of betwisten ook niet dat er geen psychiatrische diagnose van een psychose of psychotische decompensatie is en dat er ook geen hospitalisaties of acute opstoten waren. Het loutere feit dat de behandelend arts van oordeel is dat de opvolging door een psycholoog gewenst is, waarbij niet eens blijkt of eerste verzoekende partij ook effectief opgevolgd wordt door een psycholoog, kan geen afbreuk doen aan de pertinente bevindingen van de arts-adviseur inzake de geattesteerde depressieve toestand.

Gelet op de bevindingen van de arts-adviseur inzake de ernst van de geattesteerde aandoeningen, weerlegt hij hiermee impliciet maar zeker ook de bevindingen van de behandelend arts van wat de gevolgen zouden zijn bij een eventuele stopzetting van de behandeling.

Verzoekende partijen kunnen bijgevolg hoegenaamd niet gevolgd worden in hun betoog dat de arts-adviseur bepaalde gegevens veronachtzaamd zou hebben.

Waar de verzoekende partijen verwijzen naar stukken gevoegd aan een eerdere aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat naast het feit dat het de vreemdeling die een aanvraag indient toekomt om bij die aanvraag zelf alle nuttige inlichtingen en stukken te voegen en hij niet vermag te volstaan met een verwijzing naar stukken gevoegd bij een eerdere aanvraag, zeker als over deze eerdere aanvraag al een beslissing is gevallen die overigens definitief is ingevolge het arrest van de Raad van 22 april 2016 nr. 166 287 (en niet blijkt dat hiertegen cassatieberoep werd aangetekend), dient sowieso vastgesteld dat deze vorige aanvraag afgewezen werd omdat uit de voorgelegde medische stukken de graad van ernst niet bleek. De Raad ziet dan ook niet in hoe verzoekende partijen uit deze voorgelegde stukken nog menen te kunnen besluiten dat de aandoeningen wel degelijk ernstig zijn.

Waar de verzoekende partijen nog een recent medisch attest van 4 mei 2017 voegen aan het verzoekschrift, wijst de Raad erop dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing beoordeeld dient te worden in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn

beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. Dit betekent derhalve dat de stukken waarop het bestuur zich kan baseren voor het nemen van de bestreden beslissing zich in het administratief dossier moeten bevinden, of ten laatste voor de bestreden beslissing aan het bestuur moeten worden overgemaakt. Dit is per definitie niet het geval met stukken die pas samen met het verzoekschrift worden voorgelegd. De verwerende partij kon derhalve op het moment van de bestreden beslissing geen kennis hebben van het medisch attest dat verzoekende partijen nu voorleggen. Wanneer de Raad als annulatierechter een administratieve beslissing aan de wet toetst treedt hij niet op als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Hij onderzoekt enkel of de gemachtigde van de staatssecretaris in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is. Het bij het verzoekschrift gevoegde medisch attest kan aldus niet dienstig worden aangebracht in onderhavige procedure.

2.6. In zoverre verzoekende partijen nog ingaan op de situatie in het herkomstland wijst de Raad erop dat de arts-adviseur op goede gronden besloten heeft dat in casu geen ziekte voorligt in de zin van artikel 9ter van de vreemdelingenwet zodat het betoog van verzoekende partijen over de behandelingsmogelijkheden in het herkomstland of het gebrek aan onderzoek daarvan niet dienstig is.

De Raad ziet evenmin de relevantie in van de verwijzing door de verzoekende partijen naar rechtspraak waar de verwerende partij veroordeeld wordt omdat enkel rekening gehouden wordt met levensbedreigende aandoeningen. Immers blijkt uit het advies van de arts-adviseur duidelijk dat hij beide toepassingsgevallen van artikel 9ter van de vreemdelingenwet is nagegaan.

2.7. Het rechtszekerheidsbeginsel, dat de verzoekende partijen ook geschonden achten, is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur (RvS 11 januari 2007, nr. 166.563; I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), *Beginselen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, 315-349). Verzoekende partijen maken met hun betoog hoegenaamd geen schending van het rechtszekerheidsbeginsel aannemelijk.

2.8. De verzoekende partijen maken voorts geen schending van het redelijkheidsbeginsel aannemelijk. Het redelijkheidsbeginsel laat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel om het onwettig te bevinden indien het tegen alle redelijkheid ingaat (RvS 17 december 2003, nr. 126.520). De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt immers slechts het proportionaliteitsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen, wat niet het geval is.

2.9. Een schending van de door de verzoekende partijen aangehaalde bepalingen en beginselen wordt niet aannemelijk gemaakt. Het enig middel gericht tegen de eerste bestreden beslissing is, in zoverre het ontvankelijk is, in al zijn onderdelen ongegrond.

2.10. Met betrekking tot de bestreden bevelen om het grondgebied te verlaten dient vastgesteld te worden dat ook hier verwezen wordt naar de juridische grondslag, met name artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet en naar het feit dat verzoekende partijen niet in bezit zijn van een geldig paspoort. Verder wordt hen met toepassing van artikel 74/14, §3, 4° van de vreemdelingenwet geen termijn voor vrijwillig vertrek meer gegeven omdat zij geen gevolg hebben gegeven aan een eerdere verwijderingsmaatregel van 14 april 2014, betekend op 29 april 2014.

Er is dan ook hier voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden bevelen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

2.11. Waar verzoekende partijen betogen dat de bestreden bevelen “*alle*” beginselen van behoorlijk bestuur schenden, is dit onderdeel van het middel niet ontvankelijk nu het aan de verzoekende partijen toekomt om duidelijk toe te lichten welke beginselen van behoorlijk bestuur zij geschonden achten alsook waarom zij deze door de bestreden beslissingen geschonden achten. Verzoekende partijen kunnen aldus niet volstaan met dergelijke verwijzing naar “*alle*” beginselen van behoorlijk bestuur.

2.12. Wat de voorgehouden schending van artikel 3 EVRM betreft, wijst de Raad erop dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn een schending van artikel 3 van het EVRM aan de orde kan zijn (EHRM 27 mei 2008, nr. 26.565/05, N./ Verenigd Koninkrijk). Het begrip “*uitzonderlijke gevallen*” werd nader omschreven in de zaak Paposhvili / België (EHRM 13 december 2016, nr. 41738/10) waarbij het Hof stelde: “*183. The Court considers that the “other very exceptional cases” within the meaning of the judgment in N. v. the United Kingdom (§ 43) which may raise an issue under Article 3 should be understood to refer to situations involving the removal of a seriously ill person in which substantial grounds have been shown for believing that he or she, although not at imminent risk of dying, would face a real risk, on account of the absence of appropriate treatment in the receiving country or the lack of access to such treatment, of being exposed to a serious, rapid and irreversible decline in his or her state of health resulting in intense suffering or to a significant reduction in life expectancy. The Court points out that these situations correspond to a high threshold for the application of Article 3 of the Convention in cases concerning the removal of aliens suffering from serious illness.*” (Het Hof oordeelt dat onder “*andere zeer uitzonderlijke gevallen*” zoals bedoeld in de zaak N v. Verenigd Koninkrijk die aanleiding kunnen geven tot een schending van artikel 3 EVRM dienen begrepen te worden de situaties die een verwijdering van een ernstig zieke persoon inhouden waarbij substantiële gronden zijn aangetoond om aan te nemen dat deze persoon, hoewel niet in imminent levensgevaar, een reëel risico loopt, omwille van de afwezigheid van of het gebrek aan toegang tot adequate behandeling in de ontvangende staat, te worden blootgesteld aan een ernstige, snelle en onomkeerbare achteruitgang van de gezondheidstoestand resulterende in intens lijden of in een opmerkelijke vermindering van de levensverwachting. Het Hof wijst erop dat deze situaties overeenstemmen met de hoge drempel inzake de toepassing van artikel 3 EVRM in zaken die betrekking hebben op de verwijdering van ernstig zieke vreemdelingen.).

In casu tonen de verzoekende partijen dergelijke uitzonderlijke situatie evenwel niet aan, dit temeer in het licht van de vaststellingen van de arts-adviseur die oordeelde dat het in casu gaat om een niet-ernstige aandoening.

Waar zij nog betogen dat zij in Kirgizië een behandeling strijdig met artikel 3 EVRM dreigen te ondergaan en aldaar onderdrukt en gechanteerd zullen worden omdat zij uit Europa afkomstig zijn, maken zij dergelijk betoog hoegenaamd niet concreet. Het komt aan de verzoekende partijen immers toe om in concreto aan te tonen op welke manier zij een reëel risico lopen op een onmenselijke behandeling of foltering in het geval van een eventuele terugkeer naar hun land van herkomst. Een bloot betoog of loutere vrees daartoe volstaat derhalve niet. Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat de asielaanvraag van verzoekende partijen verworpen werd. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus werd getoetst of in hoofde van verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>), hetgeen niet het geval bleek. Verzoekende partijen brengen thans geen gegevens aan die dit oordeel doen wankelen.

Nog daargelaten de vraag of verzoekende partijen kunnen gevolgd worden in hun betoog niets of niemand meer te hebben in het herkomstland nu uit de asielaanvraag blijkt dat zij nog respectievelijk een dochter/zus aldaar hebben alsook ouders/grootouders, is het voorts geenszins aannemelijk dat verzoekende partijen hun leven in het herkomstland, waar zij het overgrote deel van hun leven hebben doorgebracht, niet zouden kunnen hervatten. Uit de asielaanvraag van verzoekende partijen blijkt ondermeer dat eerste verzoekende partij tot aan haar vertrek in 2011 steeds gewerkt heeft in het herkomstland. Het loutere feit dat zij gedurende zes jaar niet meer in het herkomstland zijn geweest, kan geen afbreuk doen aan hun banden met het herkomstland waar zij respectievelijk meer dan 49 en 25 jaar gewoond en geleefd hebben.

Verzoekende partijen maken met hun betoog geen schending van artikel 3 EVRM aannemelijk.

2.13. Evenmin kan een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel of het redelijkheidsbeginsel worden weerhouden met betrekking tot de bestreden bevelen.

2.14. Het enig middel gericht tegen de bestreden bevelen is in al zijn onderdelen, voor zover het ontvankelijk is, ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig september tweeduizend zeventien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER